

ženim veseljem pozdraviti izdajo tega velikega svetovalca pri obolenju in ponesrečenju domačih živali tem bolj, ker je to najboljša in najbolj obsežna tovrstna knjiga sedanosti. Njena poučna in lahko umljiva vsebina je spremljana s stotinami krasnih slik, ima posebni oddelek, ki razpravlja o pripravi domačih zdravil s pomočjo znanih zdravilnih zelišč, svetuje, kako se razne bolezni razpoznajo in kako se jih obvaruje. Koristila bode vsakemu, tudi najmanjšemu kmetovalcu in se mu bo izplačala mnogokrat. Priporočamo jo in opozarjamo na zadnjo stran t. l., na kateri so navedene tudi ugodnosti, ki jih nudi založba našim čitateljem pri nakupu te zanimive knjige.

*

Starši vrgli sina v peč.

V vasi na Poljskem v bližini Krotovina se je zgodil pred kratkim grozen slučaj. Starši so sežgali pomotoma v peči lastnega sina. Posameznosti tega slučaja bi se glasile kakor pravljica, ako bi njihove istinitosti ne potrjevale izjave oblasti.

Nekega večera se je vračal kmet od sejma v spremstvu sina. Sin je imel pri sebi v žepu 300 poljskih zlotov. Med potjo so napadli tollovaji voz, na katerem sta se vračala oba sejmarja. Očeta so ubili, sinu se je pa posrečil pobeg. Oteti je pribežal ves razburjen v sosedno vas, kjer je gospodarila njegova teta. Gospodinja je poslušala strahšen nečakov doživljanj čisto mirno, mu je obljubila, da bo poklicala na pomoč drugi dan orožnike in je pripravila ležišče preplašenemu poleg lastnega sina. Begunca je bil strah tako prevzel, da ni mogel spati. Slišal je, kako se je vrnil tetin mož ter jej povedoval, da se je roparski napad izjavil, ker denarja umorjeni ni imel pri sebi. Žena mu je odgovorila potihoma, da se je zatekel pobegli sin k njim in mora že imeti on denar. Oba zakonca sta se prestrčila, da bi ne izdal rešeni nečak napada. Po kratkem posvetovanju sta se podala mož in žena potihoma k ležišču obeh mladeničev, sta zagrabila v temi in v razburjeni nerazsodnosti kar

Družinsko pratiko

za tekoče leto še dobite v trgovinah papirja in tobačnih trafikah v Mariboru, ako si še niste nabavili iste do sedaj. 426

onega, ki jima je bil najbolj pri rokah in sta ga pognala v gorečo peč. Zgorel je lastni sin, nečak je bil slišal njun pogovor in je še pravočasno zamenjal prvotno mu odkazano ležišče.

*

Št. Petar pri Mariboru. Doba vinotočev se je že pričela. Prvi ga je otvoril vinogradnik Knuplež Ivan na Vodolah. Sledili mu bodo pa še drugi, če ne bo kupcev za priznano in dobro šentpetersko kapljico. — Občinski proračun za leto 1931, kakor ga je sklenil občinski odbor, je kralj. banska uprava odobrila. — Kaučičev dom v Metavi je dobil novega gospodarja, in sicer Vidmar Janeza. Da bi dobro gospodaril in se zadovoljen med nami počutil!

Razvanje pri Mariboru. Občinski proračun, kakor ga je sklenil občinski odbor, je banska uprava odobrila. Občinske doklade na direktne davke znašajo 50%, na državno trošarino istotako 50%. — K novoustanovljeni podružnici kmetijski družbe je pristopilo že 38 kmetovalcev. — Občinski odbor je v svoji seji soglasno sklenil zaprositi šolsko oblast, da se uvede na naši šoli nedeljen pouk, ker je to splošna želja in zahteva občanov. — Umetnega gnojila »Nitrofoskale« so si tukajšnji kmetovalci naročili nad 8000 kg.

Kamnica pri Mariboru. V pondeljek, dne 2. marca je bila dolga, dolga procesija od Hauptmanovega doma po zelo strmem, z vinsko trto obraščenem hribu proti Sv. Urbanu, kjer smo položili Stankota tik cerkve v hladni grob. Iz stolpa Sv. Urbana so se oglašali zvonovi, a pri hribu je glasno donela vroča

molitev pogrebcev in Stankotovih prijateljev k Bogu... Po sv. maši je domači g. župnik in prijatelj pokojnikov s prižnice govoril slovo umrlemu, ki je vse navzoče globoko ganilo in pretreslo. Vse je plakalo. »Tako zgodaj si nas zapustil...« Te besede so nas žgale vse, kakor ožarjeno jeklo. Ko so spuščali rakev v grob, so tudi krepki možje zajokali. Turobno je donela molitev z obrednimi besedami mons. Vrežeta in zadnja pesem »Vigred se povrne«. Z Bogom zlati, dobri Stanko! Naj Ti bo zemljica pri Sv. Urbanu lahka! Prijatelji, ko dospete k Sv. Urbanu, poiščite grob Hauptmana in spomnite se ga v molitvi...

Brezno. God sv. Gregorja se obhaja v četrtek dne 12. marca. Gregorjeva nedelja pa je po godu dne 15. marca. Toliko v vednost romarjem in kramarjem.

Jarenina. Šuntner umrl, prvi hip zdelo se je nemogoče. Saj njemu prijatelju bele smrti bo ista vendar prizanesla. Pa po kratki bolezni je 81letnemu starčku upihnila luč življenja. Šuntner, jareninski grobar, znan daleč na okrog, počiva tam na božji njivi, kjer je deloval nad 50 let. Gotovo nad 3000 Jareninčanov je položil k večnemu počitku. Še pred kratkim smo se čudili njegovi krepki naravi, v najslabšem vremenu je še izkopal dva sveža grobova, a enega ni več zakopal, poprej so zagrebli njega. Šuntner, mnogo dobrega si ti storil v življenju, veliko si molil zlasti v cerkvi in pri mrličih, poleg tega pa si tudi rad bil vesel. Še kot zlati ženin si na zlati gostiji mladeniško zavriskal. Marsikateremu si obljubil, kje ga boš zagrebel, a povsem ti ni bilo usojeno, ker na stotine še preostalih te je spremljalo na tvoji zadnji poti. Dragi Šuntner, počivaj v miru! — Istočasno je bila pokopana prava mučenica Terezija Donko. Prestrašno je bilo njeno trpljenje. Nad 15 mesecev je sključeno sedela v postelji ter gledala, kako ostudni črvi pri živem telesu godajo njeno meso. Pa ker je veliko trpela, je, upajmo, tudi veliko dosegla. Blag ji spomin!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Z veselim srcem sem vzel pero v roke in zapisal te vrstice v zahvalo, da nas še ni podsipala burja s snegom. Poglejmo tudi, dragi čitatelji, kako smo se kaj ženili pri nas. V zakonski jarem se jih je vpreglo letošnji predpust kar deset parov. Bog daj, da bi zadovoljno vozili črez to viharno življenje ter srečno prijadrali v pristanišče večnosti. Sedaj v postnem času smo

Gamsov čop

(Gamsbari) krasni eksemplari. Gar. pristna antilopska dlaka, temna, polna, mehko mahedrava, z lepim belim robom, 16 cm dolga dlaka, stane s okrašenim tulcem samo 40 Din, posebno lep eksemplar s posrebljenim skupaj samo 70 Din, dvojnomočna, 18 cm dolga dlaka s tulcem in grandlom 100 Din, razpošilja po poštnem povzetju vezalnice kožnih brad.

H. Fenchel, Wien IX. Neudorfstr. 68/10.

naroda križ in kraž, je zbral neopaženo osem tovarišev, ki so zrlj vanj obupano po odpomoč, sicer bodo zapustili prvič ter zadnjič to prokletu Zagorje brez trohice plena, pač pa s tremi mučeniškimi mrličji. Glavar jih je podučil, da s tatvino ter ropom danes ne bo nič, ker je obdano sejmišče krog in krog od najbolj živahnega prometa in Hrvat je preveč pazljiv na svoj žep. Edina odpomoč, da otmejo tovariše gotove smrti, je ta, da dvigne osmerica bolj proti zgorajnemu vrhu sejma larmo in navidezen pretep ter krič kar med seboj. Celu središče se bo osredotočilo krog mesta prepira ter pretepa. Trenutke splošnega zanimanja na čisto drugem koncu bo izrabil že on sam v to, da bo prerezal vezi onim trem obkolih in eden od njih jih mora odvesti navzdol iz vasi proti Juračekom, neopaženo na njegov voz in hajdi proti meji — Sotli in preko.

Tolovaji so bili poslušni učenci, ki so izvršili takoj nasvet ter povelje glavarjevo.

Čisto na drugem koncu je buknil krik, kletvice, videti je bilo neusmiljeno mahanje s pali-

cami — običajna slika po zagorskih sejmiškadar uhvatijo uzmoviča pri nepoštenem poslu. Sejmarski hrvatski kumeki so začeli kakor elektrizirani migati z ušesi, vsak je dvignil palico, oprijel tesneje torbo in najurnejših korakov proti onemu koncu, odkoder je podžigala vročekrvneželarma. Moškimi so sledile ženske in tem še kaznjence stražeči pandur z žandarji, saj se jim je obetala nova žrtev za kolec, vrv in batino. Par minut — prostor krog treh po ljudskem pravu obsojenih je bil prazen in Guzaj je imel lahko in neopaženo rešilno delo. Ko so izginili z zadnjimi močmi od kolcev odrezani guzajci, se je že pomikala galama ob vrhu sejmišča po selu navzdol in že je bilo videti, kako so bežali moški z jerihonskim krikom na vse strani, eden je psoval drugega in mu grozil z batinaškim obračunom. Vse je vpilo iz polnih grl, se je rilo, grozilo, klelo, mahalo s palicami, a nikdo ni znal, za kaj da gre, kedo je uzmovič, lopov in ona prokleta gadenakukavica, ki spada na kol pred ljudsko sodbo!

(Dalje prih.)

bolj mirni in resni. Skoro vsaki dan pojo zvonovi mrtvaško pesem, največkrat malim otrokom, ki legajo v prerani grob. Snega smo imeli in deloma še imema čisto po pohorsko, nad en meter in pol. Pri tem imajo naši drvarji zaslužek, ko spravljajo les s hriba v dolino. Ta zaslužek pa je letos zelo pičel. Če se bomo srečno zime znebili, da nam ne bodo prsti okorni od mraza, še bomo pa katero sporočili. Današnja ni bogve kako lepa, pa mislim, da za postni čas že velja.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 15. t. m. se zaključil I. gospodinjski tečaj. Ob tej priliki bodo udeležene priredile razstavo priučene gospodinjске umetnosti.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Velika zdravstvena razstava bo na Slatini v Društvenem domu od 15. do 22. t. m. s skioptičnim in filmskim predavanjem. Vstopnina prosta.

Sv. Trojica v Slov. gor. V letošnjem predpustu smo imeli v naši fari bore malo porok. Vzrok je bil najbrž v tem, ker je bil predpust zelo kratek ter ženini in neveste niti dovolj časa niso imele, da bi se za gostovanje mogli odločiti. Pa bo najbrž ob Jurjevem v tem oziru kaj boljše. Nasproti temu smo pa imeli od srede januarja že 13 pogrebov. Za ta kratek čas je to res izredno visoko število. Vzrok temu pogostemu umiranju bo najbrž letošnja vlažna zima. Umrli so pa po največ radi starosti, huđega prehlajenja in srčne vodenike. Ko se bo pa vreme zopet popravilo in postalo bolj toplo, se bo gotovo tudi število mrličev skrčilo. — Kmetje s skrbjo gledajo v bodočnost in se povprašujejo, kaj bo z letošnjo setvijo. Vlažna zima je gotovo naredila na polju mnogo škode in uničila mnogo setve. Precej skrbi nam je napravila tudi vest, da bomo morali iti na kuluk ali roboto. Bomo pač morali pripraviti lopate, motike in šajtrge, ali pa za kuluk plačati.

St. Janž na Dravskem polju. Dne 15. februarja smo spremili k večnemu počitku posestnika Martina Dobnik iz Zlatolice. Rajni je imel 12 sinov, izmed njih je še osem živih. Pokojni je bil v svetovni vojni s svojimi 5 sinovi in tamkaj je dobil bolezen, vsled katere si je moral dati v mariborski bolnišnici odrezati levo nogo pred poldrugim letom. Upal je, da bo potem ozdravel. Ljubi Bog pa je drugače ukrenil in ga poklical k sebi. Žalibog se niso mogli vsi sinovi udeležiti očetovega pogreba, ker sedem jih je že oženjenih in vsak pri svojem kruhu. Eden je celo zaposlen v Franciji, drugi pa je v Bosni narednik pri orožnikih. Pokojni je bil star 64 let in je v svojem življenju štirikrat pogorel. Naj blagi oče po tako trudapolnem življenju v miru in sladko počiva!

Spuhlja pri Ptuj. Dne 15. svečana se je poročila gđ. Marica Bolcar iz Spuhlja z g. Matevžem Križaj, ekonom iz Mestnega vrha pri Ptuj. Nevesto je pred cerkvijo pričakala dekliška Marijina družba in jo pozdravila s svojo zastavo. Bila je tudi vnet članica tukaj. Prosvetnega društva. novoporočencema želimo obilno sreče in božjega blagoslova.

Sv. Bolfenk pri Središču. Dolgo zimo si kratimo predvsem z do-rim čtivom. Dosti tukaj preberemo knjig, zraven pa tudi »Slovenskega Gospodarja«. Najbolj nas je zadnji čas zanimal »Istnica uredništva«, ki je v njej bilo pojasnilo tistemu bolfenskemu dopisniku, ki se je pozabil podpisati. Mogoče se ni upal, ker ne pozna paragrafov. Svetujemo mu Bolfenčanji to-le: podpis, resničnost, nežaljivost, pa bodo radevolje sprejeli njegove vrste. Mi pač poznamo paragrafe, pa tu našega »Slovenskega Gospodarja«. — Ne maramo govoriti o predpustnih predstavah, ampak samo o

tistem skoku z zaletom v globok klanec za nekim fantom, ki je bil »kunšten« pa se je skrtil, sovražnik pa je obsedel v klancu. Le več takih vaj, pa bomo lahko rekli, da je »Bolfenčan« dosegel s skokom svetovni rekord.

Polenšak pri Ptuj. Med novimi zakonskimi parčki, ki so letošnji predpust prav korajžni stopili pred oltar ter sklenili neločljivo zakonsko zvezo, je bila tudi naša vrla mladenka Ivanka Bezjak iz občine znane in spoštovane krščanske hiše Kostanjevičeve iz Bratislavce. Vrli Ivanki, pridni gospodinjci na njezinem novem domu pri Sv. Tomažu, voščimo obilo božjega blagoslova, obenem pa želimo mnogo zakonske zadovoljnosti in potrpežljivosti.

Središče ob Dravi. Fantovski odsek »Sloga« priredi na praznik sv. Jožefa »Očetov dan«.

Žikarce. Na sedmini blvsnega tuk. posestnika, očeta Krajnc Karla zbrani žalujoči gostje so na pobudo posestnika Franca Grajfonerja zbrali 100 Din za novo bogoslovje in 100 Din za mariborsko Dijaško kuhinjo. Lep spomin je pač to na blagopokojnega in dobro znamenje za njegove čestilce! Bog povrni!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 18. februarja se je nagroma razširila žalostna vest, da je umrl zadet od srčne kapi Jožef Raušl, pos. in spoštovan župan občine Sv. Tomaž. Z njegovo smrtjo je izgubil krajni šolski svet pri Sv. Tomažu svojega pridnega in čislanege načelnika in ravno tako posejilnica župnije Sveti Tomaž člana načelstva. Pokojni je bil tudi cenitelj občine Sv. Tomaž in čez 30 let naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Dopolnil je 62 let svojega življenja. Bil je skrben, delaven in trezen gospodar, ljubezniva podpora svoji blagi ženi, kateri je pomagal otroke vzgajati v pravi krščanski veri. Otrokom je zapustil lepo kmetijo in še dve manjši posestvi.

Gornja Radgona. Tukaj je umrla 84letna M. Satler, ki je bila dolga leta navdušena bralka »Slov. Gospodarja«. Blagopokojno je birmal še škof Slomšek in jo pri izpraševanju kršč. nauka javno v cerkvi pohvalil. Pokoj njeni blagi duši!

Sv. Jernej pri Ločah. Pust je minil in z njim čas velikih gostij. Tri pridne Marijine družbenice nam je letos vpregel v zakonski jarem. Anica Rupnik je šla gospodinjiti v ugledno Hajšekovo hišo na Videžu, Justina Arbeiter k Sagadinovim v Kočnem, kjer še živi prejšnja junaška gospodinja, ki je med vojno eden zvon skrila vojakom in ga tako rešila za laporsko podružnico. Mimico Petelinšek pa je Pavlov Pavel seboj vzela gor blizu ljubicevske cerkve, odkoder bo lahko vsak dan nazaj domu videla in mislila na samskih let brezskrbne dni, ki bili so in več jih ni. — Lani smo imeli 13 mrtvih, med njimi je brat gospoda župana Strmška v Lažah umrl nagle smrti. Štorklja pa se je 28krat oglasila in nam prinesla 18 fantkov in 10 deklic. Tako smo pri dušah za 15 na profitu. Letos že tudi imamo 4 mrliče, 2 odrasla in 2 čisto mala, ki sta sku paj prišla na svet, a se njima ni dopadel in sta zato takoj odhitela med angelce, kjer bo sta prosila za potrte stari. — Sedemletni Cvi terov Lojzek si je nad kolonom zlomil nogo pri padcu v veži in je moral zato 14 dni na njej trpeti težki utež in nepremično ležati v postelji, kar je bilo za živahnega fantka prav bridka pokora. — Laporski svatje so o naših fantih-prežarjih zelo slabo sodbo s seboj ponesli.

Smarje pri Jelšah. Duhovne vaje naših mož in fantov so se vkljub skrajno slabemu vremenu zadnjega februarjskega čedna dobro obnesle. Hvala Bogu za nje! Saj nam je treba vedno pripravljeno biti na smrt, ki pri nas

letos tako kosi, da imamo že dva pogreba več kot krstov, namreč 20. — Istočasno smo dobili novotarijo za naš trg: kino-predstave pod vodstvom nekoga hrvatskega Čeha. — Zadnja predstava našega Prosvetnega društva je bila zelo dobro obiskana in so si igralci tudi na vso moč prizadevali, da svojo nalogo kar naj boljše izvršijo in svoje ljube goste zadovoljijo. Prav posebno pohvalo zasluži Senoviški Stefan s svojo vlogo očeta. — Vesel pust sta si hotela pripraviti dva fanta brez dela in potroškov. Brez gospodarjevega vedenja in dovoljenja sta si prisvojila sebi, kakor bi drugod rekli in pisali, vkradla našemu vrlému kovaču in posestniku Šramlju v trgu pol prašeta in veliko masti. Toda nista še morda vsega povžila in dobro prebavila, pa sta že bila pod ključem!

Žiče. Žalostno so se v nedeljo, dne 1. marca oglasili zvonovi naše župnijske cerkve in nam naznanili pretresljivo vest, da je za vedno zatislil oči mož, ki je nad 50 let opravil tukaj cerkovniško službo, Jurij Habjan. Naglo in nepričakovano ga je nemila smrt vzela iz naše sreče v častiljivi starosti 77 let. Zadnjikrat je zvonil še svoji rajni soprog Mariji ob njeni zadnji poti pa ga je že močno prehlajenje priklenilo na postelj. Bil je v svoji dolgoletni službi vesten in točen do zadnjega, opravil jo je z izredno gorečnostjo in ljubeznijo do konca svojega življenja. Bil je tudi globoko veren in pobožen, zvest član našega apostolstva mož. Vsako prvo nedeljo in vsaki prvi petek v marcu in še več dni vmes je prejemal pobožno sv. obhajilo. Še v svoji boleznii je vsaki dan hotel vstati in iti v cerkev opravljati svojo službo, posebno v nedeljo 1. marca je goreče želel udeležiti se skupnega sv. obhajila Apostolstva mož, pa ni mu bilo dano, komaj dobrih 14 dni po smrti svoje soproge je tudi on izdihnil svojo blago dušo. Njegovo splošno priljubljenost je tudi pričal njegov pogreb. Udeležilo se ga je toliko župljanov, kakor že dolgo nismo videli. Za slovo mu je pretresljivo prepeval Requiem nekdanji gosp. organist žički Jernej Kokotec, zdaj pri Sveti Trojici v Halczah. Pod njegovim vodstvom je domači moški zbor zapel tudi ganljivo žalostinko ob grobu. Ime rajnega našega zvestega cerkovnika bo s častjo zapisano v zgodovinski knjigi naše župnije. Večni mir njegovi duši!

Skale. Skalskega č. g. dekana monsignora Ivana Rotnerja je že večkrat napadla španska, a se je vsakokrat hitro opomogel. Tokrat pa je pustila resnejše posledice. Želimo neumorno delavnemu gospodu skorajšnjega ozdravljenja! Škalski sosed in monsignorjev rojak g. župnik Friderik Repolusk v Sentyidu pri Valdeku že tudi dalje časa bojuje, tako da so bili Sentvidčani parkrat brez službe božje, ker je tudi namestnik obolel.

Dramlje. Dne 21. februarja tega leta je po mučni boleznii izdihnila svojo blago dušo obče znana mamica Marija Vok, rojena Jager. Pokojna zapušča moža in dve že preskrbljeni hčerki. Vedno si je želela, da bi stopila s svojim možem še enkrat pred oltar ter slavila zlato poroko, do katere ji je manjkalo še štiri leta. Bog pa je hotel drugače poklical jo je k sebi iz doline trpljenja v nebeški vrt, kjer upamo, da zdaj biva. Iskreno se zahvaljujemo g. Antonu Dimc za poslovilne besede na njenem domu, č. g. župniku za zadnje besede v slovo ob odprtem grobu, pevskemu zboru, ki je zapel kar tri žalostinke in vsem, ki so jo spremljali na njeni zadnji poti. Naj v miru počiva!

Pištanj. Na praznik dne 25. marca se priredi pri nas »Materinski dan«.

G. Blaznik iz Črnege vrta: »Malokatera knjiga je tako potrebna, kakor Vaša. Odlikuje se po krasni opremi in lahko umljivem, obširnem besedilu. Ni je boleznih domačih živali, katera bi ne bila pojasnjena in nasvetovano ceno in uspešno zdravljenje, kar sem se sam prepričal. Zato jo najtopleje priporočam vsem posestnikom-živinorejcem.«

G. Dermol iz Lokovice: »V prepotrebni knjigi »Domači živinozdravnik«, ki sem se je srčno razveselil in jo smatram za naš narodni zaklad, imamo združeno vse, iz česar bo črpal slovenski kmet možnost, svojo žival ne le pravilno zdraviti, ampak kar je najljubše varčnemu gospodarju, isto obdržati in imeti vedno le v zdravem stanju. Važno je zlasti to, da je zmožen vsak vestni čitatelj te knjige usposobiti se v najbolj pereči zadevi, namreč spoznavati sicer na videz zdravo žival, ki pa ima nevidne znake bolezni. Potom temeljitega spoznanja bo odpadlo mnogo nepotrebnih pravnih in nepoštenih kupcij. Veliko pomoč mu bo nudilo znanje pri porodih, napihnenju itd. Vsake vrste podučljivih primerov je toliko, da jih nikdar ne bi mogli imenovati vseh. Poleg nje trpežnosti, poljudnih sestavkov in okusne opreme, je tudi vsebina knjige izredno bogata. Hvalečni Vam morajo biti za njo še poznejši rodovi v naših hišah. Kajti prepričan sem, da jim bo v dobi več let prisedila 10 kratni, morda celo 50 kratni denar, ki so ga izdali za to knjigo.«

G. Dolenc J. iz Pudožna: »Ko sem sprejel od Vas knjigo »Domači živinozdravnik«, sem takoj zdravil po njenih navodilih; zdravila so v kratkem času dveh dni jako uspešno pomagala, tako, da je prašič popolnoma ozdravil od svinjske rdečice. Zahvaljujem se Vam za knjigo, katero bom s toplim srcem priporočal vsakemu kmetovalcu, kajti prepričan sem, da je z navodili v tej knjigi ozdravljiva sploh vsaka živalska bolezen.«

G. Hriberšek J. iz Smečca: »Najlepše se Vam zahvaljujem za knjigo »Domači živinozdravnik«, ki sem jo prejel v lepem redu. Ko sem pregledal njeno vsebino, sem bil z njo zelo zadovoljen. Zato jo toplo priporočam vsakemu živinorejcu, ker je z ozirom na njeno opremo in bogato vsebino zelo poceni. Pomagal sem si z njo že v par slučajih in odpravil neješčnost pri živini.«

G. Knuplež Ivo, ekonom iz Sv. Jakoba v Slov. gor.: »Vaša knjiga »Domači živinozdravnik« je vsled svoje obsežne vsebine ter krasne opreme vredna vsega priznanja. Z njo sem v resnici zelo zadovoljen in jo bom tudi vsakemu kmetovalcu najtopleje priporočal.«

Isti pozneje: »Tem potom Vam pošiljam v prežibu tri naročilnice za Vašo prekoristno knjigo »Domači zdravnik«, V kratkem sledi zopet več naročil...«

Podružnica kmetijske družbe v Zagorju ob S.: »Knjiga »Domači živinozdravnik« je zelo priporočljiva za vsakega živinorejca. Urejena je praktično, tako da je možno vsak slučaj v njej hitro poiskati. Važna pa je tudi radi popisa zdravilnih rastlin in njih uporabe. Z ozirom na njeno čedno obliko bo okras vsake knjižnice.«

Ne preglejte, veljavno samo do 10. aprila!

S tem Vam nudimo izredno ugodno priložnost, da postanete lastnik za Vas prepotrebne knjige »Domači živinozdravnik«, velikega svetovalca za vse primere bolezni in nesreče pri domačih živalih. To, za naše razmere ogromno delo (obsega čez 800 strani velike oblike v krasni opremi), z mnogo stotinami tudi celostranskih, lepih, barvastih slik, je spisano od strokovnjaka v slovenskem jeziku in prinaša vse, kar se tiče zdravja živali in bo služilo našemu živinorejcu kot največji in najzvestejši svetovalec dolgo vrsto let, zlasti zato, ker obrača pri zdravilih posebno pozornost na uporabo dobrih, domačih, davno že preizkušenih sredstev. Knjigo dajemo do preklica na zmerne mesečne obroke, tako da jo kupi lahko vsak kmetovalec. — Nekaj od mnogih priznanj:

G. Smole Gustav, konjeniški kapetan v pok.: »Knjigo sem z vso pazljivostjo in z zanimanjem prečital. Kot bivši dolgoletni žrebčarski častnik vem, kaj in koliko je vredna (zlata resnica), notabene danes edina na tem polju. Želeli bi bilo, da bi ta prepotrebna in izborna sestavljena knjiga ne manjkala niti v najmanjši kmetijski hiši. — Priporočam jo najtopleje vsem prijateljem in ljubiteljem domače živali.«

Isti pozneje: Pošljite mi še en izvod Vaše knjige »Dom. živ.«.

G. Arbeiter iz Draževasi: »Z Vašo knjigo »Domači živinozdravnik« sem popolnoma zadovoljen in jo vsakemu toplo priporočam, ker je neprecenljive vrednosti za vsakega kmeta. — Prijateljski pozdrav.«

G. Klemenčič Fr. iz Radmirja: »Sporočam Vam, da je knjiga »Domači živinozdravnik« najboljša za kmeta, ker si obvaruje lahko sam svojo živino pred boleznijo.«

G. Kotnik S. iz Selovca: »Najlepša hvala, da ste mi nudili take ugodnosti glede plačila pri dobavi knjige »Domači živinozdravnik«. Že v štirih slučajih mi je knjiga rešila živinčeta ter me s tem obvarovala škode.«

G. Kralj J. iz Zegorice: »Vsebinska v »Domačem živinozdravniku« je zelo bogata. Imam že več strokovnih knjig, da pa bi bilo vse tako obširno opisano o boleznih in njih zdravljenju, se ne dobi v nobeni slovenski izdaji.«

G. Lušnji I. iz Sodražice: »Sem zelo zadovoljen z Vašo knjigo »Domači živinozdravnik«, ker je v njej obsežno popisana vsaka bolezen domačih živali in način zdravljenja, ter mi je že v par resnih slučajih kar najuspešneje pomagala, tako, da jo bom vsakomur priporočal, ker je vsakemu večjemu kmetovalcu neobhodno potrebna.«

G. Majerič Fr. iz Kremberga: »Res ne mine ne dneva ne tedna, da ne bi rabil Vaše prekoristne knjige »Domači živinozdravnik«. Nje vsebina je tako temeljita, obenem pa lahko umljiva, da jo vsak posestnik lahko razume. Posebno dobro mi je služila že dvakrat pri konjski bolezni pri »koliki in driski«. Zato priporočam to prekoristno knjigo vsakemu posestniku živali, ker s to knjigo se ogne velikim nesrečam in stroškom.«

G. Hudomalj I. iz Potoške vasi: »Z veliko zadovoljnostjo Vam sporočim, da sem z Vašim »Domačim živinozdravnikom« prav zadovoljen. Ta knjiga je res za vsakega kmetovalca po njeni vsebini zlata vredna. Zato jo priporočim vsem prijateljem živali.«

G. Ott G. iz Gorice: »S knjigo »Domači živinozdravnik« sem zelo zadovoljen. Prav lepo se zahvalim, da ste nam postregli s tem prekoristnim delom. To prekoristno knjigo vsakemu posestniku živine prav toplo priporočam, ker ga bo obvarovala mnoge škode.«

G. kmetijski svetnik Rohrmann: »K temu lepemu delu Vam lahko le čestitam.«

G. Peternelj A. iz Kamnice: »Tudi jaz se čutim dolžnega, da Vam izrazim svojo zadovoljnost nad knjigo »Domači živinozdravnik«, ki ste mi jo doposlali. Po njeni bogati vsebini in okusni opremi se mi je tako priljubila, da bi jo zdaj res težko pogrešal. Priporočil jo bom svojim prijateljem in znancem, ker je knjiga res izredne vrednosti.«

G. Razboršek Fr. iz Medije: »Iskreno sem Vam hvaležen za doposlano mi neprecenljivo knjigo »Domači živinozdravnik« in jo vsakemu prav toplo priporočam. Vam pa izrekam svojo srčno vdanost in hvaležnost.«

G. Resnik V. iz Škofjevasi: »S knjigo »Domači živinozdravnik« sem jako zadovoljen. S pomočjo te knjige lahko ozdravim vsako živinčeto. Ker ste tudi s plačilom jako kulantni, je ta knjiga vsakemu posestniku priporočljiva.«

G. Rudolf Jos. iz Velikih Blok: »S knjigo »Domači živinozdravnik« sem zelo zadovoljen, ker je kot dober svetovalec kmetovalcu neprecenljive vrednosti. Vsaka bolezen je tako opisana, da jo z lahkoto spoznam na obolelem živinčetu in tudi po točnem navodilu zdravim. Priporočal jo bom odselej vsakemu, ker s tem, da rešim eno samo živinčeto, je že knjiga plačana.«

G. Telban L. iz Podjelovega Brda: »Podpisani sem kupil od Vas knjigo »Domači živinozdravnik«, s katero sem prav zadovoljen ter jo vsakemu živinorejcu prav toplo priporočam. Tako knjigo imeti pri rokah, je velike vrednosti.«

G. Trampuš Ivan, Metlika: »Sporočam Vam, da mi knjiga »Domači živinozdravnik« jako ugaja, posebno radi njene izvrstne vsebine in tudi opreme sploh. Gotovo jo bom s pridom uporabljal in Vam bom hvaležen za vse, kar mi bo pomagala pri moji živini.«

G. Urbanič Blaž iz Ščavnice: »Ne morem se Vam dovolj hvaležnega izkazati za Vašo predragoceno knjigo »Domači živinozdravnik«. Vso hvalo dolgujejo vsi živinorejci predvsem velikemu avtorju te knjige. Meni je že v mnogih slučajih živalske bolezni pravilno svetovala.«

Itd.

IZ vsega tega je razvidno, da mora imeti to knjigo vsak, tudi mali posestnik. Da olajšamo njeno nabavo, jo dajemo tudi na obroke. Ne zamudite torej te izredne prilike, in takoj naročite. Po prejemu naročilnice Vam knjigo takoj doposlamo. Prvi obrok plačate, ko jo prejmete, naslednje pa mesečno po položnicah, katere priložimo. To naročilnico pravilno izpolnite, izrežite, dajte v ovitek, napišite naslov »Umetniška Propaganda«, odpravnitvo Loka pri Zidanem mostu in po pošti čim prej odpošljite.

Naročilnica

za Umetniško Propagando v Loka pri Zid. mostu.

Pošljite mi po pošti knjigo »Domači živinozdravnik«.

1. Plačal jo bom v 20 tih zaporednih mesečnih obrokih po 27.50 Din. Z odplačevanjem pričnem takoj po prejemu knjige. Poštnino 20 Din povrnem obenem s prvim obrokom.

2. Plačam s povzetjem 520.— Din s poštnino vred.)

Knjiga je Vaša last, dokler ne bo plačana.

Pri nerednem odplačevanju ugodnosti obrokov ne bo.

Datum

Lastnoročen podpis in natančen naslov:

*) Česar ne želite, črtajte.